

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1321 van 5 juli 2016
in de zaak 1314/0456/A/4/0433

In zake: de heer **Eduard DE JONGHE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Floris SEBREGHTS en Olivier VERHULST
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Leen LIPPEVELDE

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 31 maart 2014 de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 13 februari 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waasmunster van 7 oktober 2013 om aan de nv Bostoën (hierna: de aanvrager) een verkavelingsvergunning te verlenen, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te Waasmunster, Pater Christophestraat zn, met als kadastrale omschrijving 1^e afdeling, sectie A, nummers 625C, 635L2, 636.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft deels het originele en deels een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 mei 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Olivier VERHULST die verschijnt voor de verzoekende partij en mevrouw Leen LIPPEVELDE die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 30 april 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waasmunster een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor *“vier loten voor woningbouw”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’, gelegen in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 25 mei 2013 tot en met 23 juni 2013, worden 25 bezwaarschriften ingediend. Ook de verzoekende partij heeft bezwaren gemaakt.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waasmunster verleent op 7 oktober 2013 een verkavelingsvergunning aan de aanvrager.

De verzoekende partij en de stad Sint-Niklaas tekenen tegen deze beslissing respectievelijk op 18 en 21 november 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 10 januari 2014 om deze beroepen onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 21 januari 2014 beslist de verwerende partij op 13 februari 2013 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“... ”

Volgens artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO kan elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, beroep instellen bij de deputatie.

De modaliteiten waaraan een beroepschrift moet voldoen om ontvankelijk te zijn worden verder uitgewerkt in het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2060 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen.

Artikel 1, §1, 3° van dit besluit bepaalt dat, op straffe van onontvankelijkheid, het beroepschrift het volgende moet bevatten:

"een inhoudelijke argumentatie in verband met de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing.

Indien de indiener van het beroep, natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing; omvat het beroepschrift tevens een omschrijving van deze hinder of nadelen."

Appellant is eigenaar/bewoner van een naastliggende vrijstaande woning met adres Pater Christophestraat 36 te Waasmunster (kadastraal. perceel Waasmunster, 1e afdeling; sectie A nr. 620D): De eigendom van appellant bevindt zich ten zuidwesten van het bouwterrein en maakt via de percelen in aanvraag ontsluiting naar de Pater Christophestraat. Hij komt in beroep als buurtbewoner.

In het beroepschrift wordt aangeklaagd dat de Pater Christophestraat een rustige doodlopende dreef met momenteel zeventien huizen, alsook het aangrenzende kruispunt, de toenemende verkeersdrukte niet kan verdragen.

In het bijzonder wordt ingegaan op de stellingen:

- dat de geplande verkaveling maar één ontsluiting heeft, wat betekent dat al het inkomende én uitgaande verkeer via de Pater Christophestraat naar de Wijnveld/Schrijbergstraat moet gaan;*
- dat in de gehele Pater Christophestraat er voor de inkomende en uitgaande verkeersstromen slechts één rijstrook beschikbaar is;*
- de te verwachten problemen met het aangrenzende kruispunt Pater Christophestraat - Wijnveld/Schrijbergstraat - Hooimansstraat - Stationswegel;*
- de te verwachten problemen met de naastgelegen spoorwegovergang*

Appellant besluit zijn beroepschrift als volgt: "Rekening houdende met het voorafgaande vraag ik dat een vergunning voor een nieuwe verkaveling van twintig woningen, met als enige ontsluiting een éénbaansweg waar

- er geen twee auto's elkaar kunnen passeren,,*
- er geen enkele voorziening is voor voetgangers, fietsers of minder validen*
- als er enkele auto's de straat willen uitrijden er niemand meer kan inrijden*
- er door de toekomstige verkeerscongestie een potentieel gevaarlijke situatie kan ontstaan op het aansluitende kruispunt en naastgelegen spoorwegovergang*

in beroep door deze deputatie vernietigd wordt"

De woonplaats van appellant is gelegen langs de spoorlijn als laatste woning in een doodlopende zijweg van de Pater Christophestraat, en ontsluit via een landelijke weg van ca. 150 m (gelegen op de betreffende bouwterreinen) naar de eerstvolgende woning in de Pater Christophestraat. Het kruispunt van de Pater Christophestraat met Wijnveld/Schrijbergstraat, alsook de spoorwegovergang, ligt op ca. 350 m afstand van de woning van appellant.

De in het beroepschrift vermelde hinder voor appellant bestaat uit de potentieel gevaarlijke verkeerssituatie die zal ontstaan in de Pater Christophestraat en op het aangrenzende kruispunt en de spoorwegovergang.

De appellant blijft echter in gebreke voldoende concreet de aard en de omvang te omschrijven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen, zoals bepaald in artikel 4.9.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, die hij persoonlijk kan ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing.

De hinder en nadelen die appellant inroept hebben geen persoonlijk karakter. In principe kan dergelijke vorm van hinder ingeroepen worden door iedere burger. Appellant komt op voor de buurt die hinder zal ondervinden. Dit kan evenwel niet omdat het zou leiden tot het toelaten van een 'actie popularis', of met andere woorden, van tal van beroepen van inwoners van een bepaald gebied tegen om het even welke vergunningsbeslissing in het

gebied waarmee zij het, om één of andere reden, niet eens zijn. De VCRO biedt hiervoor geen rechtsgrond. Het ingeroepen belang mag niet opgaan in het belang dat iedere burger heeft bij de handhaving van de wettigheid. (BAERT J. en DEBERSAQUES G., 'Ontvankelijkheid', Die keure, 1996, nr. 224

Appellant toont bijgevolg in het beroepschrift niet op ernstige wijze aan welke 'rechtstreekse of onrechtstreekse hinder' hij door huidige aanvraag kan ondervinden. De aangehaalde hinder betreft de verkeersveiligheid doch is onvoldoende persoonsgebonden.

Daarenboven vermeldt het aan de aanvrager gericht afschrift van het beroepschrift uitdrukkelijk dat het beroep ingesteld wordt namens de buurtbewoners, daar waar het aan de deputatie gericht beroepschrift dit niet vermeldt.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO, van het zorgvuldigheids-, rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, van het continuïteitsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij zet onder meer uiteen:

“ ...

29. Verzoekende partij heeft in zijn beroepschrift duidelijk zijn bezwaren geuit en kenbaar gemaakt op welke wijze hij ingevolge het bestreden besluit persoonlijk hinder of nadelen zal kunnen ondervinden. De hinder wordt uitvoerig beschreven. Uit het beroepschrift van verzoekende partij blijkt dan ook in alle redelijkheid op voldoende wijze dat hij persoonlijk deze nadelen zal / kan ondervinden, o.m. uit het volgende: (...)

➔ Verzoekende partij beschrijft in het bezwaarschrift zeer nauwkeurig de gevaarlijke mobiliteits-situatie indien de vergunning zou worden verleend en hoe deze verkeerssituatie voor verzoekende partij nadelen met zich meebrengt.

30. Na het verslag van de Provinciaal Stedenbouwkundig Ambtenaar verduidelijkt verzoekende partij in een schrijven aan de deputatie zelf het persoonlijk karakter van de hinder en nadelen. Zo schrijft verzoekende partij aan de deputatie onder meer het volgende: (...)

31. Ten overvloede wenst verzoekende partij er nog op te wijzen dat verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek een uitgebreid bezwaarschrift heeft ingediend. Dat bezwaar werd deels aanvaard door het college van burgemeester en schepenen.

32. Geenszins betrof het beroepschrift van verzoekende partij bij de deputatie overigens een 'actio popularis'. Het is niet omdat de verzoekende partij ook spreekt over de 'buurtbewoners' dat hij geen individueel en persoonlijk ernstig nadeel zou kunnen ondergaan bij een eventuele tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit de omstandigheid dat het individuele belang van de verzoekende partij 'kan' samenvallen met het belang van andere buurtbewoners, kan niet ipso facto worden afgeleid dat het beroep van de verzoekende partij gelijk dient gesteld te worden met een actio popularis.
..."

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de bestreden beslissing een verkavelingsproject tot voorwerp heeft. Er wordt voorzien in vier loten en elk lot wordt bestemd voor een woonproject met meerdere woongelegenheden.

De verzoekende partij is eigenaar en bewoner van een woning gelegen op een perceel dat paalt aan het terrein van het vermeld verkavelingsproject. De verzoekende partij heeft bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek en heeft de vergunningsbeslissing verleend in eerste administratieve aanleg bestreden bij de verwerende partij.

2.

In het administratief beroepschrift zet de verzoekende partij onder meer uiteen (1) dat zij beroep aantekent in de hoedanigheid van buurtbewoner die ernstige hinder en zelfs een potentieel gevaarlijke verkeerssituatie zal ervaren bij de uitvoering ervan, met verwijzing naar de verdere uitleg daarover in het vervolg van het bezwaarschrift (2) dat de betrokken straat een rustige doodlopende dreef is met 17 huizen en dat de gemeenten Waasmunster en Sint-Niklaas in het verleden plannen tot verkaveling hebben "tegengehouden (...) omdat de straat en aangrenzend kruispunt de toenemende verkeersdruk niet kunnen dragen" en dat, zonder dat de situatie is gewijzigd, nu toch een verkavelingsvergunning wordt verleend voor 20 woongelegenheden. Vervolgens wordt op een uitvoerige wijze uiteengezet dat de betrokken straat het aantal verkeersbewegingen door 20 nieuwe woningen niet zal kunnen dragen en verkeersonveilig zal worden, dat er problemen te verwachten zijn met het aangrenzende kruispunt en met de naastgelegen spoorwegovergang. De verzoekende partij voegt daar nog aan toe dat de stad Sint-Niklaas tot dezelfde conclusies is gekomen na een ongunstig advies van de dienst mobiliteit.

Uit deze uiteenzettingen blijkt op een bijzonder duidelijke wijze welke hinder en nadelen de verzoekende partij, als buurtbewoner, vreest ten gevolge van de bestreden beslissing, met name verkeershinder en verkeersonveiligheid in de onmiddellijke buurt van haar woonplaats. Het gegeven dat andere buurtbewoners zich op diezelfde hinder en nadelen zouden kunnen beroepen, doet niets af aan het feit dat de verzoekende partij dit terecht aanvoert als persoonlijke hinder.

3.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat de beroepsindiener – de verzoekende partij - in gebreke blijft voldoende concreet de aard en de omvang te omschrijven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die hij persoonlijk kan ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing, dat de hinder en nadelen die worden ingeroepen geen persoonlijk karakter hebben, dat de beroepsindiener opkomt voor de buurt die hinder zal ondervinden, dat de beroepsindiener bijgevolg in het beroepschrift niet op ernstige wijze aantoon

welke 'rechtstreekse of onrechtstreekse hinder' hij door huidige aanvraag kan ondervinden, dat de aangehaalde hinder de verkeersveiligheid betreft doch dat deze onvoldoende persoonsgebonden is en dat daarenboven het aan de aanvrager gericht afschrift van het beroepschrift uitdrukkelijk vermeldt dat het beroep ingesteld wordt namens de buurtbewoners, daar waar het aan de deputatie gericht beroepschrift dit niet vermeldt.

4.

Aangezien de bestreden beslissing steunt op een schending van artikel 1, §1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, dient aangenomen te worden dat de passus in fine van de bestreden beslissing dat het aan de aanvrager gericht afschrift van het beroepschrift uitdrukkelijk vermeldt dat het beroep ingesteld wordt namens de buurtbewoners, niet bedoeld is als motief om het administratief beroep onontvankelijk te bevinden. De motieven in de bestreden beslissing lijken integendeel essentieel te steunen op een gebrekkige uiteenzetting van het persoonlijk belang van de beroepsindiener.

Nog daargelaten de vraag of de artikelen 4.7.21 VCRO tot en met artikel 4.7.25 VCRO een voldoende decretale grondslag bieden voor de sanctie van onontvankelijkheid zoals bepaald in artikel 1, §1, laatste lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, moet vastgesteld worden dat de verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat de verzoekende partij geen persoonlijke hinder uiteenzet in het beroepschrift. Onder het tweede randnummer is vastgesteld dat dit duidelijk wel het geval is.

Het middel is gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De beslissing van de verwerende partij van 13 februari 2014, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij onontvankelijk werd verklaard en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waasmunster tot het verlenen van een verkavelingsvergunning aan de nv Bostoen voor een nieuwe verkaveling op een perceel gelegen te Waasmunster, Pater Christophestraat zn, met als kadastrale omschrijving 1^e afdeling, sectie A, nummers 625C, 635L2, 636, haar rechtskracht herneemt, wordt vernietigd.
2. De verwerende partij wordt bevolen een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
3. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 5 juli 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ